

Centúries paritàries

Â Â EDITORIAL DEL CUL

Il·lustració: Javi Oviedo.

Prou que costa, a Manresa, de trobar alguna cosa que enalteixi la reputació de la població entre tanta desgràcia, violència de gènere, comerços que tanquen i lladregots que ningú no és capaç d'enxampar. Ni que sigui de tant en tant, és bo enorgullir-se d'alguna iniciativa ciutadana que normalitza, fa més feliç el dia a dia i, el que és més important, fa evolucionar la ciutat cap al segle XXI que, encara que sovint no ho sembli, és on ens trobem. La decisió dels Armats de Manresa d'admetre dones entre els seus maniples és un encert. Una iniciativa ja estesa a tabalers, geganters, castellers i altres entitats de cultura popular que, de fet, no hauria pas de ser noticable.

Des d'aquí, el que potser sí que replantejaríem seria la recuperació ?que, fa uns anys, Manresa havia ben enterrat conjuntament amb la Processó? de la dèria de vestir-se de guerrer de l'imperi romà i aguantar estoicament les inclemències meteorològiques amb canelleres de llautó i sandàlies. És clar que hi ha gent per a tot. En qualsevol cas, si el col·lectiu es nodreix de "centuriones" tan decidides com les que encapçalen el moviment feminista a la ciutat, ben armades amb bons arguments i reivindicant els seus drets, llarga vida a la centúria femenina.